

**De verdiensten van sportvrijwilliger
Mathieu NOTEN**

°Neerpelt, 20 januari 1934

De beginjaren

Mathieu begon op tienjarige leeftijd te turnen bij turnkring 'Hoger Op Neerpelt'. Toen hij twaalf was, mocht hij onder leiding van meester Hoedemaekers de bondsoefeningen demonstreren voor al de trainers van de Katholieke Turnbond te Leuven. Enkele jaren later werd hij zelfs tweemaal Limburgs Turnkampioen van de jongere afdelingen.

Midden de jaren '50 kwam er regelmatig een Duitse turner, die verkering had met een meisje uit Neerpelt, 's zondagsvoormiddag meetrainen met de turners van Hoger Op. Toen de Neerpeltse jongens al heel wat hadden bijgeleerd van hem, nodigde Heinz – want zo heette hij – de vijf beste turners uit om deel te nemen aan een turnwedstrijd te Bad Honnef aan de Rein. Twee werkmakkers van Mathieu zorgden voor 't vervoer en de ondervoorzitter van de club, dhr. Smets, zorgde samen met de proost voor financiële steun. Het werd een uitzonderlijke ervaring voor de jongens! Enkele weken later echter, werden de vijf turners op een algemene vergadering ontslagen omdat ze hadden deelgenomen aan een wedstrijd tegen niet-katholieke turners. Was dat misschien een zonde? Uit protest gaven alle grote jongens en meisjes hun ontslag bij Hoger Op en een week later was de turnclub 'Zo Rap Zo Knap Overpelt' een feit! Na een maand telde de vereniging al meer dan 100 leden. Mathieu heeft er nog enkele jaren turnles gegeven tot hij aangesteld werd als technisch leraar aan het T.I.K.B. te Beringen-Mijn (Technisch Instituut van het Kempisch Bekken, de 'Mijnschool' in de volksmond). Intussen hielp hij ook nog de turnclub 'De Noordster' te Hamont starten, op initiatief van notaris Eyben.

Het leger

Voor zijn legerdienst had hij zich ingeschreven voor de paracommando's, zonder dat ze het thuis wisten. Maar toen hij zijn driedaagse moest gaan doen, kwam zijn vader hierachter en die wilde in geen enkel geval dat zijn zoon bij de para's zou gaan. Er waren 33 kandidaten maar er slaagden er maar twee ... Mathieu en een Antwerpenaar. Toen de kolonel vroeg om te tekenen bij de para's, weigerde Mathieu met de reden dat zijn vader hem dat uitdrukkelijk verboden had. Hij werd dan maar ingedeeld bij de infanterie te Turnhout en daar mocht hij na enkele weken al turnles geven aan zijn mederekruten. De sportofficier wilde hem daar graag houden als sportmonitor, maar Mathieu ging liever naar Gent voor onderofficier. Na twee maanden trok hij inderdaad naar Gent, waar hij na enkele weken ook al turnles mocht geven. Ook toen de eerste lichting officieren voor Kamina in Belgisch Congo een speciale opleiding kregen te Gent, werd Mathieu ingeschakeld voor de turnlessen. Na zes maanden promoveerde hij tot onderofficier en werd hij naar Lier overgeplaatst, als opleidings-onderofficier voor de nieuwe rekruten. Na het bezoek van een generaal werd Mathieu samen met een andere instructeur aangeduid voor het kampioenschap van instructeurs van het Belgisch Leger. Daar behaalden zij een mooie tweede plaats. Maar de mooiste herinnering aan zijn legertijd – hoe eenvoudig het ook mag lijken – was die keer dat er een jonge rekrut na twee maanden opleiding op Mathieu toestapte, net voordat hij met zijn medesoldaten de nachttrein naar Soest zou opstappen, Mathieu een hand gaf en oprecht zei: "Sergeant, ik moet u bedanken, want gij hebt van mij een man gemaakt!" En inderdaad, die jongen was een echte 'houten Klaas' toen hij binnen kwam in het leger, durfde niet eens van een stoel afspringen! Mathieu's

begeleiding en aangepaste oefeningen hadden hun effect niet gemist ...

Plicht en Vermaak

Begin '62 bouwde hij een prachtige woning te Beverlo (als gediplomeerd technisch en bouwkundig tekenaar tekende hij in die dagen voor een architect, de plannen voor de woning van hun dromen ontwierp hij dan ook zelf) en in augustus trouwde hij dan met Helena Bertjens uit Bree, die kleuterjuf was in

Tessenderlo. Het koppel zou gezegend worden met drie flinke zonen.

In '64 werd hij door pastoor Jacobs van Beringen-mijn, die vroeger nog kapelaan was geweest te Neerpelt en Mathieu dus goed kende, gevraagd om turnles te geven bij turnclub 'Plicht en Vermaak Beringen-Mijn'. Deze club was aangesloten bij de neutrale en internationaal erkende Koninklijke Belgische Turnbond, de KBT. Tientallen keren nam hij met zijn turnafdelingen deel aan de gouv- en bondsfeesten en kampioenschappen. Hij had ook de taak om het jaarlijks turnfeest in 't Casino van Beringen-Mijn te organiseren. Zo stelde hij een keer een turnshow samen met maar liefst 24 verschillende opvoeringen, zonder onderbrekingen. Op 't einde van deze fantastische avond werden de leiders en leidsters gehuldigd door 't bestuur. Ze kregen allen een briefomslag met een briefje van 50 BEF ... de beloning voor een gans jaar vrijwilligerswerk.

In '66 werd Mathieu bevorderd tot werkmeester aan het T.I.K.B.. Enkele jaren later, in '69, nam hij met 15 juffers deel aan de Wereldgymnaestrada in Bazel, Zwitserland (een vierjaarlijks internationaal gymnastiekgebeuren, dat telkens in een ander land plaatsvindt). In oktober '69 nam hij noodgedwongen het roer van de club zelf in handen, omdat de toenmalige voorzitter er de brui aan gaf. Na dat wereldfeest te Bazel, waar 27 landen met 28.000 deelnemers vertegenwoordigd waren, begon Mathieu als een van de eersten in België met **kleutergymnastiek**. Zijn drie zoontjes waren uiteraard de eerste leden van een groep van uiteindelijk meer dan 40 kleuters. De BRT zond hiervan zelfs driemaal een oefenstone uit! Tot op de dag van vandaag wordt er in gans België kleuterturnen gegeven, dat trouwens een goede basis legt voor zeer veel

sporten. De turnsport kende intussen een echte expansie – Plicht en Vermaak had in die periode zelfs meer dan 500 actieve leden – en Mathieu startte met verschillende onderafdelingen in de omliggende gemeenten.

Na de oprichting van de Provinciale Sportraad stichtte hij het 'Limburgs Turnverbond' (het LTV, waarvan hij 20 jaar voorzitter zou zijn) en zorgde ervoor dat de onderafdelingen zelfstandige turnclubs werden, zoals Koersel, Beringen-centrum, Leopoldsburg, Paal, Kwaadmechelen en Hechtel. Zo is Mathieu stichter of medestichter van meer dan 10 turnclubs. Hij zetelde in de Koninklijke Belgische Turnbond, waar hij de Limburgse clubs vertegenwoordigde. Daarnaast zetelde hij ook in de Provinciale Sportraad en woonde hij de vergaderingen bij van het LOIC (Limburgs Olympisch en Interfederaal Comité), onder voorzitterschap van mevr. Baert, alsook die van het BOIC (Belgisch Olympisch en Interfederaal Comité), onder leiding van

Jacques Rogge (die later, van 2001 tot 2013, ook voorzitter zou zijn van het IOC, het Internationaal Olympisch Comité).

GYM-brevetten

Na deze drukke periode startte hij met de **GYM-brevetten** in de clubs van het Limburgs Turnverbond, maar ook in het kleuteronderwijs en het Lager onderwijs in Limburg (elk 'brevet' bestond uit een reeks oefeningen per leeftijdscategorie, opgaand in moeilijkheidsgraad). Dit fantastisch project werd erkend en gesubsidieerd door het BLOSO en ook gesponsord door het Belang van Limburg. Hij bezocht hiervoor tientallen scholen om de vele brevetten uit te reiken aan de geslaagde kinderen. Spijtig genoeg waren er soms ook enkele kinderen die niet slaagden, de moeders van deze kinderen weenden dan meestal veel erger dan de kinderen zelf. Ook vandaag nog bestaan deze brevetten, zij het in een aangepaste vorm en onder een andere naam.

Mathieu organiseerde ook enkele **turnsportkampen** te Hechtel, voor de gymnasten van het LTV, en dit met de steun van het Belgisch Leger, die een aantal van hun tenten ter beschikking stelde. Hiervoor werd hij bijgestaan door Jos en Mimi Beelen. Op vraag van het BLOSO organiseerde hij ook nog enkele cursussen voor trainers voor mindervalidensporten, met telkens een twintigtal cursisten.

Als voorzitter van het LTV organiseerde hij ook verschillende Gouw- en Bondsfeesten. De sporthal van Koersel was zelfs te klein toen er een keer 22 turnclubs deelnamen aan het Bondsfeest. Mathieu heeft destijds ook de geschiedenis van Plicht en Vermaak uitgespit en na een aanvraag aan het

Koninklijk Paleis kreeg zijn club de titel 'Koninklijke'. Jarenlang mocht de turnclub de feestzaal van de Kolenmijn gratis gebruiken als turnzaal, en de autobus van de mijn kreeg men ook gratis voor de verplaatsingen naar wedstrijden en andere activiteiten. Toen de sluiting van de Kolenmijn stilaan ter sprake kwam, werd 't tijd om uit te kijken naar een andere zaal. Hij legde dit probleem voor aan de toenmalige burgemeester Plees van Beverlo, die onmiddellijk gewonnen was voor het idee om een sporthal te bouwen in zijn gemeente. Mathieu was ook de initiatiefnemer voor de oprichting van de 'Beverlose Sportraad', samen met de heer Plees. Hij werd dan ook verkozen als eerste voorzitter, Louis Vandermeeren werd ondervoorzitter en Charel Cuppens wed secretaris. Een van zijn eerste verwezenlijkingen was de gemeentelijke kampioenviering. Hij kreeg hiervoor de felicitaties van het BLOSO en van de minister van Sport. Vandaag de dag heeft iedere stad en gemeente wel zijn kampioenviering en een subsidiereglement voor sportclubs, iets wat Mathieu destijds ook al uitwerkte voor de Beverlose sportclubs.

Politiek

Het was in 1975 dat Mathieu gevraagd werd om deel te nemen aan de gemeenteraadsverkiezingen. Hij werd eerste opvolger en in '76 mocht hij reeds zetelen in de gemeenteraad. Later, na de fusies van Beringen, Beverlo, Koersel en Paal, werd hij ook verkozen in de gemeenteraad van groot Beringen. Hij zetelde ook in drie gemeentelijke commissies, alsook in het comité van 'Streekontwikkeling West-Limburg'. Daarnaast was hij jarenlang secretaris van het 'Schoolcomité Regina Mundi', onder leiding van dhr. Jef Hulbosch.

't Beverke

De bouw van een sporthal te Beverlo werd eenparig goedgekeurd door de gemeenteraad, die architect Meganck als ontwerper aanduidde. Er werd natuurlijk subsidie aangevraagd, maar dat liep niet van een leien dakje. Door toedoen van Eugene Vanhees, toen secretaris van de Sportraad, werd een afvaardiging ontvangen op het kabinet van minister van Sport, dhr. Chabert. Na een uur zoeken vonden ze geen dossier van de sporthal van Beverlo, maar wel een van de Sporthal 'Plicht en Vermaak', Mathieu had namelijk altijd briefpapier van de turnclub gebruikt Maar dit onderhoud bracht weinig zaad in 't bakje, dan maar een tandje bijsteken: Mathieu was ondertussen goed thuis op 't BLOSO, als voorzitter van de Vlaamse Turnliga en als wisselend voorzitter van de commissie L.O. (Lichamelijke Opvoeding, onder leiding van Dr. Van de Bosch). Daar zocht hij contact met dhr. Bonduel, verantwoordelijk voor de sportinfrastructuur, en die stelde voor om de plannen van de sporthal te wijzigen "en dan heb je binnen de twee maanden uw subsidie vast". En de plannen werden aangepast: de lengte van de hal zou later bij een uitbreiding de breedte worden (wat ook is gebeurd). Alles werd vlot goedgekeurd en de subsidie kwam in orde, maar ... toen kwam stedenbouw Brussel op de proppen: de hal werd afgekeurd, ze was te hoog en de schouw tegen de gevel paste niet. Nu kende Mathieu senator J. Gerits, burgemeester van Houthalen, en wist dat die vroeger op Stedenbouw Brussel had gewerkt. Hij besprak het met hem en een week later kreeg Mathieu al een telefoontje van de senator om naar Brussel te komen met een afvaardiging van het schepencollege. Zo kwam het dat burgemeester Plees, schepen Baeten, architect Meganck, secretaris Schraepen en Mathieu zelf op zekere dag naar Brussel reden, waar ze ontvangen werden door het diensthoofd van

Stedenbouw, dhr. Watheeuw, en senator Gerits. Het werden lange en hevige discussies, het diensthoofd was voor geen rede vatbaar en stelde uiteindelijk voor om de schouw los van de hal te plaatsen, naar 't park toe. "Dat wordt dan 't eerste sigarenfabriek van Beverlo", zei Mathieu, en ook dhr. Schraepen kreeg 't er zo van op zijn heupen dat hij Watheeuw van alles begon te verwijten. Het diensthoofd werd daarop heel kwaad en verliet met slaande deuren de vergadering. De senator, die naast Mathieu zat, zei vlug: "Neem uw mensen mee naar buiten en ga naar het cafetaria, binnen een half uur ben ik daar." Zo gezegd, zo gedaan, en een half uur later kwam de senator lachend binnen en zei: "Drink uit mannen, 't is geregeld, ge moet alleen hoge populieren planten langs de grote baan." We slaakten allemaal een grote zucht, dronken nog enkele pintjes en reden tevreden huiswaarts.

Bij de opening van de sporthal (1976) zorgde Mathieu ervoor dat de toenmalige minister van Cultuur, mevr. Rika De Backer, de sporthal kwam inhuldigen. Hij had de minister een maand voor de opening ontmoet op de Chinese ambassade te Brussel. Daar vond toen een grote receptie plaats ter gelegenheid van de rondreis van de Chinese nationale turnploegen in België. Naast de Koninklijke Belgische Turnbond en de bevriende ambassades, was ook de minister van Sport uitgenodigd. Zij kwam daar binnen gewandeld op de receptie, stond er minutenlang rond te draaien, maar niemand bekommerde zich om haar, ook de Chinezen niet. Mathieu, die dit had gezien, nam het besluit om de minister te gaan begroeten. Na lang gebabbeld te hebben over de turnsport nodigde hij de minister uit om de nieuwe sporthal in Beverlo te komen openen. Zij ging onmiddellijk akkoord en zei: "Ge hebt me hier werkelijk uit de

nood geholpen, stuur me zo vlug mogelijk een uitnodiging en ik zal er zijn!”

... en ze was er!

Als voorzitter van de sportraad vond Mathieu lintjes knippen maar niks en stelde hij voor om de ingangsdeuren helemaal open te zetten en dicht te plakken met inpakpapier. De minister zou dan de deur als het ware open moeten tennissen. Daar aangekomen, kreeg ze een racket en drie tennisballen: de twee eerste ballen sloeg ze echter mis, zodat Mathieu bij haar derde poging tegelijkertijd 't papier stuk sloeg ... en 't Beverke' was geopend! Een week na die receptie op de Chinese ambassade werd Mathieu en zijn echtgenote uitgenodigd voor een etentje op de ambassade. Samen met enkel leden van de KBT werd er lekker gegeten en gedronken, tot de eerste secretaris mevr. Noten uitnodigde om een heildronk uit te brengen op de Chinese Volksrepubliek en dit met Chinese rijstjenever van maar liefst 40°. Leentje, die nog nooit jenever had gedronken, weigerde dit, wat Mathieu natuurlijk heel vervelend vond. Na de tweede weigering werd die secretaris erg lastig en de tolk die naast Mathieu zat, vertaalde de bitsige woorden als volgt: “Als mevrouw een derde keer weigert, wordt dit als een diplomatiek incident beschouwd!” Op aandringen van Mathieu heeft Leentje dan toch maar 't glaasje genomen en even aan de lippen gehouden. Een applaus volgde en 't feest ging verder ...

Na de splitsing van de verschillende turnbonden in een Nederlandstalige en Franstalige vleugel (een verplichting uit een in 1977 uitgevaardigd decreet), werd ook de KBT opgedeeld en werd Mathieu met eenparigheid van stemmen gekozen tot voorzitter van de 'Vlaamse TurnLiga', de VTL. In die hoedanigheid was hij nauw betrokken bij de organisatie van

verschillende nationale en internationale turntoernooien en wedstrijden. Bovendien zorgde hij vier jaar lang voor de samenstelling van het maandelijks tijdschrift GYM en schreef ook het turnnieuws voor vijf kranten. Onder zijn voorzitterschap verdubbelde ongeveer het aantal leden van de VTL. Voor al zijn inspanningen ontving hij destijds dan ook de ereprijs van sportverdienste van de gemeente Beringen en van de Provincie Limburg.

*M. ontvangt de prijs van
Prov. Sportverdienselijke
uit de handen van mevr.
Baert van HBVL.*

Vrijwilligers

Mathieu, die regelmatig met zijn gezin te Gent verbleef, waar ook de hoofdzetel van de VTL gevestigd was, werd onverwacht uitgenodigd op de huldiging van drie verdienstelijke Gentse sportlui. Na de vierde toespraak werd Mathieu plots gevraagd ook een woordje te zeggen, als voorzitter van de VTL. Onvoorbereid legde hij in zijn speech de klemtoon op het feit

dat de gehuldigden alle drie vrijwillige sportlui waren. Geheel onverwacht kreeg hij hiervoor een rechtstaand applaus, en felicitaties van de rector van de universiteit van Gent, want Mathieu was de enige spreker die de onbetaalde sporters voor het voetlicht had gebracht. Trouwens, Mathieu zelf is als vrijwilliger ook nooit betaald geworden voor zijn jarenlange inzet voor de turnsport. Toen hij destijds VTL-voorzitter werd, vroegen heel wat kennissen hem trouwens of hij nu zijn ontslag zou geven als leraar.

Een boete !?

Maar toen hij naar de rechtbank te Asse achter Brussel moest omdat hij een snelheidsovertreding had begaan op de autosnelweg, was het andere koek! Mathieu was nog maar net toegekomen – de persoon voor hem had juist een boete gekregen van 72.000 BEF – of hij was al aan de beurt: De rechter vroeg hem waar zijn advocaat was, waarop Mathieu antwoordde dat hij toch geen moord had begaan en het zelf wel kon uitleggen. “Ja, maar u hebt toch een zware overtreding begaan”, zei de voorzitter, “u hebt 116 km/u gereden waar maar 70 toegelaten was, wegens werken.” Mathieu verdedigde zich door te zeggen dat hij als eerste en pas verkozen voorzitter van de VTL die dag een zware beheerraadsvergadering had voorgezeten van 9 tot 16 uur, en dat hij gevraagd was om ‘s avonds in Mechelen een 30-tal medailles uit te reiken aan verdienstelijke leden van de plaatselijke turnvereniging. En hij vervolgde: “Op de autostrade was geen verkeer en die werken lagen op zaterdag stil. We waren met drie Limburgse vertegenwoordigers nog druk aan het napraten over de vergadering en zodoende ben ik waarschijnlijk mijn snelheid even uit het oog verloren.” De voorzitter van de rechtbank feliciteerde Mathieu voor zijn belangeloze inzet voor de sport,

maar legde hem toch een behoorlijke boete op. Mathieu wilde nog even reageren, maar de voorzitter legde hem het zwijgen op "of anders verhoog ik de boete", die uitgesproken was op ongeveer 4.000 BEF. Het zou een van de weinige keren zijn dat Mathieu wijselijk zweeg ...

De Koning!

Koning Boudewijn was jarenlang erevoorzitter van de KBT. Tijdens de viering van 40 jaar koningschap viel Mathieu dan ook de eer te beurt een prachtig kristallen turnbeeld te overhandigen aan de koning. Mathieu's oudste zoon Serge, die hierbij aanwezig was en zelfs twee fototoestellen bij had, was echter gewoon vergeten enkele foto's te nemen ... Mathieu heeft dan heel beleefd aan de begeleidende secretaris gevraagd of zijn zoon nog vlug een foto mocht maken, wat natuurlijk toegestaan werd.

Naar Amerika

In 1980 kreeg de VTL een uitnodiging van de Amerikaanse Turnfederatie voor een uitwisseling, waarop Mathieu onmiddellijk positief antwoordde. Verschillende VTL-clubs lieten deze unieke kans niet liggen en namen deel aan deze uitwisseling. Met de hulp van Jos Beelen (turnkring Jong en Sportief Leopoldsburg) en Guido Vandeurzen (turnkring Hechtel) werd dit avontuur een groot succes! Eerst kwamen de Amerikanen naar Vlaanderen en daarna reisden meer dan 300 Vlaamse gymnasten naar de VS. Meer dan 50 leden van Plicht en Vermaak Beringen en Olympia Koersel namen deel aan deze uitwisseling. Tijdens hun verblijf in Amerika mochten de beste turnsters een demonstratie geven die rechtstreeks werd uitgezonden door een TV-station in Richmond Virginia. En tijdens het bezoek aan het Witte Huis hadden ze het geluk dat President Reagan nét met de helikopter landde tot op zestig meter van de toeschouwers, die met veel enthousiasme terug wuifden.

Naar één turnfederatie

België kende in die dagen een viertal verschillende turnfederaties: de KBT (Koninklijke Belg. Turnbond, als enig internationaal erkende, met de VTL als Vlaamse vertegenwoordiger), de STB (Socialistische Turnbond van België, in 1995 herdoopt tot de ASG, de Federatie voor Algemene en Sportieve Gymnastiek), de BKT (Belg. Katholieke Turnbond), en de BLT (Belg. Liberale Turnbond). Dat de onderlinge verhoudingen vaak moeilijk lagen, blijkt bijvoorbeeld uit volgende anekdote: Toen de trainer van turnster Marleen Van Esser – aangesloten bij ‘de katholieken’ – weigerde om zijn pupil te laten deelnemen aan een

internationale wedstrijd omdat hij zagezegd niet als trainer mocht optreden, vernam Mathieu als turnsportverslaggever bij 't Belang van Limburg de echte reden: Die man kreeg van de directie van de school waar hij les gaf geen 'uitzonderlijk verlof' meer voor zulke buitenlandse activiteiten. Kwam daarbij dat Dirk Van Esser, broer van Marleen en aangesloten bij 'Harop Waterschei' (de club die als eerste de overstap van de Katholieke Turnbond naar de VTL maakte), Technisch Directeur werd bij de VTL. Marleen Van Esser was dus jammer genoeg wel de dupe ...

Het BLOSO ijverde reeds langer om alle turnfederaties te verenigen. Zo startte dokter Van de Bosch zaliger een Commissie LO (Lichamelijke Opvoeding) en vergaderde maandelijks met de afgevaardigden van de verschillende federaties. Mathieu was vier jaar lang een trouwe aanwezige en de grootste voorstander om de turnbonden tot één internationale erkende federatie te doen samensmelten, maar de socialistische en katholieke federaties bleven tegenwerken en er was maar geen akkoord te bereiken. 'De liberalen' waren intussen wél al aangesloten bij de KBT.

Na 't overlijden van Dr. Van de Bosch gaf Mathieu de nieuwe voorzitter van de Commissie de goede raad: "Stel hen voor de keuze: ofwel fusioneren, ofwel geen subsidie meer." En zo is er na veel vergaderen in 2002 een eerste grote fusie tot stand gekomen tussen de VTL en de ASG, die de naam 'GymnastiekFederatie Vlaanderen vzw' meekreeg. Mathieu is zodoende ook een van de stichters van deze 'GymFed'. In 2007 traden ook de clubs van 'Turnsport Vlaanderen' (de opvolger van de Katholieke Vlaamse Turnfederatie) toe, waardoor de GymFed de enige officiële Vlaamse federatie werd. Vandaag telt

ze meer dan 100.000 leden, 280 aangesloten clubs, en een 40-tal personeelsleden.

80 ...

Op 20 januari 2014 wordt Mathieu 80! Je kan wel stellen dat hij de Limburgse jeugd maar ook de ouderen heeft leren turnen. Ondertussen groeit en bloeit de turnsport als nooit tevoren en hebben we verschillende turnsters en turners die op internationaal niveau mooie ereplaatsen behalen!

Vandaag geniet Mathieu van een mooie oude dag, is hij nog erevoorzitter van de Koninklijke Turnkring Plicht en Vermaak Beringen, en kan hij genieten van het volgen van de grote turnwedstrijden op TV of van het bijwonen van turnfeesten in zijn vertrouwde turnclubs uit de regio. Zijn levensmotto 'een gezonde geest in een gezond lichaam' probeert hij gestalte te geven door af en toe zijn hengel uit te werpen of een kaartje te leggen, samen met zijn kameraden, en door regelmatig te gaan wandelen of op reis te gaan met vrouwlief Leentje, zolang hun beider gezondheid het toelaat!

Contactgegevens:

*Mathieu Noten, Beverlosesteenweg 502, 3581 Beringen-Beverlo,
TEL 011 42 62 28*

©Peter Noten, peter.noten@genk.be

GSM 0476 77 30 52